

картината виждаме две лица, които се гледатъ едно друго, и две ржце. Но какви сж лицата? И какви сж ржцетъ? Христовото лице е кротко, свѣтло, въ скръбния погледъ блѣсти съжаление, че хорската омраза иска да надхитри Божията обичъ и мъдростъ. А лицето на фарисея е хитро и гузно: той не

смѣе да погледне Господа въ очитъ. Бѣлата ржка на Спасителя е сжщо кротка, — ржка, която не е сторила нищо зло никому; прѣститъ и китката сж пълни съ благородство. А ржката на хитреца — съ керемиденъ цвѣтъ, изпечена въ лукавства — е закривена като кука, груба, много злини нанесла на хората, ржка на лихваръ и обирникъ, жадна за грабежъ. На великия живописецъ е било доста — да изпише тия две лица съ дветъ ржце, за да изобрази борбата между човѣшкото лукавство и божествената мъдростъ.



„Кукуригу!“

Рисунка
съ
перо

ЗАЛЪЗЪ-СЛЪНЦЕ

картина

отъ

Филипъ Франкъ

(цвѣтно приложение)

Въ миналата книжка обяснихме, какъ изписватъ художниците *пейзажи*, сиречъ картини съ небе и земя. Нѣмскиятъ живописецъ Франкъ е изобразилъ на тая картина, какъ залъзва слънцето. Отпредъ се вижда езеро съ лодки, по-назадъ се зеленѣе ивица отъ ливади, надъ тѣхъ се издигатъ дървета, а отгоре се простира небето, по което плуватъ облачета. Отъ слънцето тѣ изглеждатъ въ срѣдата теменужни и румени (розови), а по края — жълти, златисти. Небето е зеленикаво, синкаво, теменужно: отъ слънцето и то си мѣни цвѣта. По вълнитъ на езерото играятъ отразени всички тия багри, начупени на криви ивици. Но тѣ ни се виждатъ тѣй отблизо. Ако погледнемъ картината отдалече, тия петна ще се слѣятъ — и предъ очитъ ни сякашъ ще заиграе водата, която отразява слънчевия заникъ.

МОРСКА БАНЯ

картина

отъ

Паоло Микети

(цвѣтно приложение)

Италианскиятъ художникъ Микети е сжщо изписалъ морски пейзажъ, но въ него има и хора: едно детенце, майка му и едно момиче. Въ живописъта човѣкътъ се казва *фигура*; такива картини се наричатъ *пейзажи съ фигури*. Майката се кже на плиткото, досамъ брѣга, за да покаже на момиченцето си, че